

[Den fg. forsvarsminister].

del af 1973. Efter prognoserne ser det ud til, at der vil komme til at mangle ca. 3.000 mand, hvis forholdene ikke ændres.

Jeg kan dog oplyse, at der allerede nu er taget skridt til at få undersøgt mulighederne for at få kassationsprocenten nedsat, idet forsvarsministeren den 22. januar i år anmodede indenrigsministeren om at tage dette spørgsmål op til nærmere vurdering. En arbejdsgruppe er i gang med at undersøge de foreliggende muligheder.

Forsvarsministeriet har endvidere optaget drøftelse med indenrigsministeriet om muligheden for at få den sessionspligtige alder nedsat med et halvt år. Da de store fødselsårgeange i begyndelsen af 1960'erne skulle på session, blev den sessionspligtige alder sat op fra 18 til 19 år. Det, man tænker sig nu, er at gå den modsatte vej, og det anslås, at nedsættelsen fra 19 til 18½ år vil medføre, at der bliver udskrevet mindst 3.000 mand mere end normalt i det halvår, hvori nedsættelsen gennemføres. Af andre muligheder, der kan bidrage til styrkemålenes opretholdelse, skal jeg nævne en forøgelse af stampersonellet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Til de enkelte ordførere blot følgende: hr. Kjeld Olesen kommer ind på, at problemet er større, end det er skildret her i vort lille, beskedne forslag, og det kan hr. Kjeld Olesen jo have ret i. Hr. Kjeld Olesen peger på, at hele herligheden måske bryder sammen i løbet af 1973-74, og løfter en advarende pegefinger mod de militærvenlige partier her i salen: man må se at finde en ordening, inden sammenbruddet sker. Jeg kan være fuldstændig enig med de militærvenlige partier i, at man bør se at finde en ordening, inden det bryder sammen. Man bør hurtigst muligt afskaffe hele militærvæsenet, så er man ude over problemet. Det er altså, hvad jeg får ud af at konstatere, at problemet er større; hr. Kjeld Olesen får lyst til at lave forsvarsreformer ud af det — sådan er vi så forskellige. I øvrigt tak for støtten.

Med hensyn til hr. Juul-Madsen fra de konservative er det en anden sag, for hr. Juul-Madsen kan man blive vred på, ham kan man blive gal på. Ikke fordi han siger, at vores forslag er et paradeforslag, men hr.

Juul-Madsen har stået her, beskyttet af sin immunitet, og beskyldt folk for at lyve. Hr. Juul-Madsen har sagt, at der sker misbrug af dette. Han påstår, at der er tale om bekvemmelighedshensyn. Hver eneste værnepligtig, der er blevet overflyttet, har skullet afgive en erklæring, og så vidt jeg ved, er der oven i købet vidner på den erklæring, som han skal afgive om, af hvilke grunde han begærer sig overflyttet. Vil hr. Juul-Madsen påstå, at disse mennesker har løjet, så er det dels et angreb mod de borgere, som er blevet overflyttet, for løgnagtighed, dels et angreb på udskrivningsmyndigheden for ikke at føre en effektiv kontrol med, at det er sandfærdige erklæringer, der bliver afgivet. Hr. Juul-Madsen kan benytte talerstolen her til at sige undskyld til de mennesker, som han har angrebet på den måde.

Hr. Juul-Madsen spørger også, om det virkelig kan være sådan, at jeg ønsker dette forslag behandlet, siden jeg ikke vil have udvalgsbehandling, og om jeg tager mit eget forslag alvorligt. Ja, det gør jeg, og jeg har taget den lempelse alvorligt, som er sket, og derfor ønsker jeg hurtigst muligt en ændring af de tilstande, som gør det muligt for ministeren at skønne, som han har skønnet, at denne lempelige praksis skal ophøre. Jeg har taget den lempelse alvorligt og har troet på, at den var fremkommet af principielle grunde, grunde som f. eks. dem, hr. Skovmand omtalte. Sådan er det altså ikke, for principerne er til fals; blot det bliver en lille smule besværligt at have med dem at gøre, er man parat til at bryde sine principper.

Hr. Kristen Østergaard fra venstre kommer også ind på den Juul-Madsenske mistilid til de erklæringer, som bliver afgivet her. Han taler om, at disse mennesker ikke er blevet mere moralske; nej, det er politiske grunde, siger hr. Kristen Østergaard, der gør, at folk bliver nægttere i dag. Hr. Kristen Østergaard er altså ude af stand til at sætte et lighedstegn eller finde nogen som helst forbindelse mellem moral og politik, og det fremgår i øvrigt også udmærket af venstres virke, at sådan forholder det sig i venstre. Vi er nogle stykker, som kan se en meget snæver forbindelse mellem vores moralske holdning og vores politiske holdning, men det kan hr. Kristen Østergaard altså ikke, og det er jo nok så betegnende.

Vi skal være på vagt over for misbrug,